

Olum al-Qur'an – Koranen och uppenbarelsen

*En bok av AHMAD VON DENFFER
I Översättning av Bilal B.*

KAPITEL 1:

UPPENBARELSE OCH SKRIFT FÖRE KORANEN

Guds kommunikation med människan

Gud kommunicerade med människan. Detta är den grundläggande idén bakom uppenbarelse — den princip på vilken all religiös tro, om den ska vara något mer än ett filosofiskt försök att förklara människans relation till det stora "okända", det "helt andra", vilar. Det finns ingen religiös tro, hur avlägsen den än är i tid eller tanke från islams klara lära, som kan klara sig utan — eller ens har försökt klara sig utan — Guds kommunikation med människan.

Människan förnekar Gud

Guds kommunikation med människan har alltid följt henne, från hennes tidigaste existens på denna planet och genom alla tider fram till idag.

Människor har ofta förnekat denna kommunikation eller tillskrivit den något annat än dess sanna källa och ursprung. På senare tid har vissa till och med börjat förneka Gud helt och hållet, eller förklara människans upptagenhet med Gud och Hans kommunikation som en upptagenhet med illusioner och fantasier.

Men även sådana människor tvivlar inte på att människans upptagenhet med Guds kommunikation är lika gammal som människan själv. Deras resonemang, säger de, bygger på materiella bevis. Följaktligen menar de att de bör förneka Guds existens, men samtidigt tvingas de medge att det finns rikligt med materiella bevis för att människan alltid har varit upptagen med tanken på Gud och på Guds kommunikation med människan.

Empiricism och realism

Deras allmänna metod — att betona materiella bevis i sökandet efter verklighet och sanning — är i sig lovvärd. Inte bara empiristisk filosofi utan även sunt förnuft säger oss att man bör acceptera som verkligt det som kan uppfattas empiriskt, det vill säga genom direkt erfarenhet: genom att se, höra, röra vid och så vidare.

Även om det i andra tanke-system finns andra kriterier för att bedöma verklighet, är det idag en materialistisk filosofi som dominerar. Många människor (särskilt de "religiösa") sörjer detta och längtar tillbaka till "idealismens dagar och trons herravälde". Men jag anser personligen att vi måste acceptera det nuvarande tillståndet — inte som idealiskt eller oföränderligt, utan som vår utgångspunkt — och att detta faktiskt kan vara till vår fördel.

Skapelsen är materiellt bevis för Gud

Många accepterar nu empiricism som sin vägledande princip, och Gud ger rikligt med bevis — materiella bevis — som kan verifieras av alla empirister, för Sin existens. Den vida jorden, hela universum, är bevis — materiella bevis — för Gud.

Ingen empirist skulle förneka att jorden och universum existerar. Det är bara det att han inte alltid uppfattar dem som "skapelse", för då skulle han behöva dra slutsatsen att det måste finnas en mäktig och kraftfull orsak bakom dem, en avsikt och ett syfte. Ett sådant resonemang skulle inte alls strida mot hans empiriska, rationella och vetenskapliga tankesätt — tvärtom skulle det vara helt förenligt med det.

Människans högmod

Jag vill inte här gå in i detalj på varför människan trots detta förnekar Gud och bortser från Hans kommunikation. Det räcker att säga att orsaken måste sökas i människans självuppfattning, hennes arrogans och falska stolthet. När hon upptäckte att hon och hennes art utgör skapelsens höjdpunkt, började hon betrakta sig själv som autonom, självständig, helt fri och fullt utrustad att vara universums härskare.

På något sätt har denna självuppfattning funnits hos människan från hennes tidigaste dagar. Hon har alltid ansett sig bättre än allt annat.

[Frågan om hur ondska kom in i världen har sysselsatt många uppriktiga sanningssökare. Koranens svar är enkelt men övertygande när det ses i ljuset av historiska och samtida mänskliga civilisationer. Vid roten av all ondska ligger olydnad mot Gud, som i sin tur springer ur tron att man är överlägsen någon annan. Ur denna tro växer förtryck, diskriminering, brott och all annan ondska. Prövningen ligger i lydnaden mot Gud, för inför Gud — den "helt andre" — är all skapelse lika. I sura al-A'raf (7) berättas att Gud befallde alla änglar att falla ned inför Adam, den första människan. Änglarna lydde, utom Iblis. När han tillfrågades varför han trotsade Guds vilja svarade han: "ana khayrun minhu" — jag är bättre än honom; Du skapade mig av eld och skapade honom av lera." (Koranen 7:12). Detta är början på all ondska, för det är Iblis som därefter gör det till sin uppgift att förleda människan att också trotsa Guds vilja.]*

Vägledning för människan

Muslimerna drar — med hänvisning till den Heliga Koranen — slutsatsen att människan från början av sitt liv på jorden har fått kommunikation från Gud, för att vägleda henne och skydda henne från sådan självuppfattning och självbedrägeri:

"Vi sade: Gå ner härifrån, alla. Och om — som är säkert — vägledning från Mig kommer till er, då skall de som följer Min vägledning inte känna fruktan och inte sörja." (Koranen 2:38)

Detta budskap och detta löfte har kommunicerats av Gud till hela mänskligheten, alla Adams barn, som Koranen förklarar:

”O Adams barn! När det kommer till er sändebud från er själva, som återger Mina tecken för er — då skall de som är rättfärdiga och förbättrar sina liv inte känna fruktan och inte sörja.” (Koranen 7:35)

Sändebuden

Vägledningen från Gud kommer genom apostlar eller sändebud, och de för med sig Skriften från Gud:

”Vi sände redan tidigare Våra sändebud med klara tecken, och Vi sände ner med dem boken och vågen (för rätt och fel), så att människorna skulle upprätthålla rättvisa ...” (Koranen 57:25)

Det grundläggande budskapet hos alla profeter från Gud — och därmed i alla skrifter de förde med sig — är ett och samma:

”Och sannerligen har Vi rest upp i varje nation ett sändebud (som förkunnade): Tjäna Allah och undvik falska gudar ...” (Koranen 16:36)

Profeternas namn och deras antal

Koranen nämner följande profeter vid namn: **Adam, Nuh, Ibrahim, Isma'il, Ishaq, Lut, Ya'qub, Yusuf, Musa, Harun, Dawud, Sulayman, Ilyas, al-Yasa', Yunus, Ayyub, Zakariya, Yahya, 'Isa, Idris, Hud, Dhu l-Kifl, Shu'ayb, Salih, Luqman, Dhu l-Qarnayn, Ozayr, Muhammad.**

Detta betyder dock inte att endast dessa varit Guds profeter. Koranen är mycket tydlig med att antalet profeter är betydligt större och att Gud har sänt ett sändebud till varje mänsklig gemenskap:

”Vi har sannerligen sänt sändebud före dig: av dem har Vi berättat för dig, och av dem har Vi inte berättat för dig ...” (Koranen 40:78)

”Till varje folk (sändes) ett sändebud ...” (Koranen 10:47)

Skrifternas namn och deras antal

Liksom det funnits många profeter, fanns det också många nedskrivna uppenbarelsen. Koranen nämner särskilt följande, ibland kallade ”blad” (*suhuf*) och ibland ”bok” (*kitab*):

- Ibrahims och Musas blad (*suhuf*)
- Toran (Tawrat) till Musa
- Psaltaren (Zabur) till Dawud

- Evangeliet (Injil) till 'Isa
- Koranen till Muhammad

Innehållet i de tidigare skrifterna

Alla läror i de tidigare skrifterna som var av bestående värde och betydelse finns inkluderade i Koranen. Koranen ger också vissa specifika, om än selektiva, redogörelser för vad de för-koraniska skrifterna innehöll. Det är värt att kort se på detta material:

Referens till Ibrahims och Musas blad (suhuf)

"Men framgångsrika är de som renar sig, och som åkallar sin Herres namn och ber. Nej, ni föredrar detta världsliga liv, fastän det kommande livet är bättre och mer varaktigt." (Koranen 87:14-17)

Referens till Toran (Tawrat) till Musa

"Det var Vi som uppenbarade lagen till Moses: däri fanns vägledning och ljus ... Vi föreskrev för dem: liv för liv, öga för öga, näsa för näsa, öra för öra, tand för tand, och sår för sår. Men den som efterskänker (vedergällning) som en handling av välgörenhet — det är en rening för honom. Och de som inte dömer efter det Gud har uppenbarat — de är orättfärdiga." (Koranen 5:47-48)

Referens till Psaltaren (Zabur) till Dawud

"Och sannerligen har Vi skrivit i Psalmerna, efter Påminnelsen: Mina rättfärdiga tjänare skall ärva jorden." (Koranen 21:105)

Referens till Evangeliet (Injil) till 'Isa

"Muhammad är Allahs sändebud. Och de som är med honom är hårda mot de otroende och barmhärtiga mot varandra. Du ser dem böja sig och falla ned i prostration, sökande Allahs nåd och Hans välbehag. Märket av deras prostration finns i deras ansikten. Sådan är deras beskrivning i Toran. Och deras beskrivning i Evangeliet är som en säd som skjuter skott, stärker sig och står fast på sin stjälk, till glädje för såningsmännen — så att Han genom dem ska förarga de otroende. Allah har lovat dem som tror och gör goda gärningar förlåtelse och en väldig belöning." (Koranen 48:29)

De tidigare skrifternas natur

De för-koraniska skrifterna bar samma grundläggande budskap om Allah,

världarnas Herre, och människan, Hans skapelse. Men de innehöll också specifika instruktioner riktade till särskilda samhällen vid särskilda tidpunkter — såsom judiska eller kristna gemenskaper.

Uppenbarelsen före Koranen — och därmed skrifterna före den — var i många detaljer **situationsbundna** och därför begränsade till sina egna historiska ramar.

Detta förklarar också **varför uppenbarelsen fortsatte**. När omständigheterna förändrades och nya situationer uppstod, krävdes ny vägledning från Allah. Så länge uppenbarelsen inte var helt universell till sin natur, kunde den inte nå sin slutpunkt.

Den slutliga uppenbarelsen

Muhammad var Allahs sista sändebud till mänskligheten, och han förde den slutliga uppenbarelsen från Gud till människan. Därför är den skrift som innehåller denna uppenbarelse den sista av de heliga skrifterna.

Det grundläggande budskapet i den Heliga Koranen är detsamma som det grundläggande budskapet i de tidigare uppenbarelserna och böckerna, och de direktiv och instruktioner genom vilka den vägleder människan är av universell natur. De gäller för all framtid och i alla situationer. Denna uppenbarelse motsvarar människans ställning på jorden och i historien. Människan har nått den utvecklingsnivå där universella principer måste tillämpas för att bevara hennes meningsfulla existens.

KORANEN, HADITH OCH HADITH QUDSI

Koranen

Koranen kan definieras på följande sätt:

- Allahs tal,
- nedsänt till den sista Profeten Muhammad,
- genom ängeln Gabriel,
- i sin exakta betydelse och exakta ordalydelse,
- överfört till oss av ett stort antal personer (*tawatur*),
- både muntligt och skriftligt,
- oförliknelig och unik,
- skyddad av Gud från förvanskning.

Ordet "Koran"

Det arabiska ordet *qur'an* kommer från roten *qara'a*, som har olika betydelser, såsom att läsa, att recitera, etc. *Qur'an* är ett verbalsubstantiv och betyder därför "läsning" eller "recitation".

Som det används i Koranen själv syftar ordet på uppenbarelsen från Allah i bred bemärkelse och är inte alltid begränsat till den skrivna formen som vi har den idag.

Dock avser det endast uppenbarelsen till Muhammad, medan uppenbarelsen till andra profeter benämns med andra namn (t.ex. *tawrat*, *injl*, *kitab*, etc.).

Andra namn på Koranen

Uppenbarelsen från Allah till Profeten Muhammad kallas i Koranen själv *qur'an* (recitation), men också andra namn, såsom:

- **furqan** (kriterium, 25:1)
- **tanzil** (nedsänd, 26:192)
- **dhikr** (påminnelse, 15:9)
- **kitab** (skrift, 21:10)

Andra hänvisningar till Koranen är ord som:

- **nur** (ljus)
- **huda** (vägledning)
- **rahma** (barmhärtighet)
- **majid** (ärorik)
- **mubarak** (välsignad)
- **bashir** (glädjebudbärare)
- **nadhir** (varnare)

Alla dessa namn återspeglar olika aspekter av Allahs uppenbarade ord.

Betydelsen av hadith

Ordet *hadith* betyder nyhet, rapport eller berättelse. Det är i denna allmänna betydelse som ordet används i Koranen. Tekniskt betyder *hadith* (pl. *ahadith*) särskilt rapporterna — muntliga och skriftliga — om Profeten Muhammads sunnah.

Hadith om Profeten Muhammad är av följande slag:

- Vad han sade (*qawl*)
- Vad han gjorde (*fi'*)
- Vad han tyst godkände (*taqrir*) i andras handlingar

Det finns också rapporter om honom, dvs. om hur han var (*sifa*).

Skillnaden mellan Koranen och hadith

Det råder enighet bland de flesta muslimska lärda om att innehållet i sunnah också kommer från Allah. Därför har de beskrivit det som resultatet av en form av inspiration.

Men innehållet i sunnah uttrycks genom Profetens egna ord och handlingar, medan Koranen kom genom ängeln Gabriel med exakt ordalydelse och exakt innehåll, som Profeten tog emot som uppenbarelse och sedan framförde exakt så som han mottagit den.

Suyuti (efter Juwaini) illustrerar skillnaden så här:

Det finns två typer av uppenbarat tal från Allah:

1. Den första typen

Allah säger till Gabriel: "Säg till Profeten att Allah befäller honom att göra så och så."

Gabriel förstår innebörden och förmedlar budskapet till Profeten, men inte med exakt samma ord — ungefär som när en kung säger till sin budbärare: "Säg till den och den att kungen befäller honom att tjäna honom och samla sin armé."

Budbäraren kan uttrycka detta med andra ord utan att ljuga eller förkorta budskapet.

Detta motsvarar **sunnah**.

2. Den andra typen

Allah säger till Gabriel: "Läs upp för Profeten denna skrift."

Gabriel för ner den **ord för ord**, utan minsta förändring — som när en kung ger en skriven order och säger: "Läs detta för honom."

Detta motsvarar **Koranen**.

Sammanfattande skillnader mellan Koran och sunnahh

Hadith (sunnahh):

- Är människans ord och handlingar (Profetens), inte Guds ord.
- Är inte nödvändigtvis bevarade i exakt ordalydelse.
- Är inte nödvändigtvis överförda genom *tawatur*, förutom i vissa fall.

Koranen:

- Är Guds ord, inte människans.
- Är bevarad i exakt ordalydelse.
- Är överförd genom *tawatur* i varje generation.
- Är skyddad av Gud från förvanskning.

Hadith Qudsi

För en introduktion till ämnet och exempel på texter, se t.ex. . Ibrahim Izzuddin och Denis Johnson-Davies: Forty Hadith Qudsi, Beirut, Damascus, 1980.

Qudsi betyder helig eller ren. Det finns vissa rapporter från Profeten Muhammad där han återger för människorna vad Gud har sagt eller gjort, men denna information är inte en del av Koranen. En sådan rapport kallas **hadith qudsi**, t.ex.:

Abu Hurayra rapporterade att Allahs Sändebud sade:

"Allah, Mäktig och Upphöjd är Han, sade: Om Min tjänare tycker om att möta Mig, tycker Jag om att möta honom; och om han ogillar att möta Mig, ogillar Jag att möta honom." (Forty Hadith Qudsi, nr. 30)

Den gemensamma nämnaren mellan hadith qudsi och Koranen är att båda innehåller ord från Allah som uppenbarats för Muhammad. Men de viktigaste skillnaderna är:

1. **I Koranen är den exakta ordalydelsen från Allah**, medan i hadith qudsi är orden Profetens egna.
2. **Koranen kom till Muhammad endast genom ängeln Gabriel**, medan hadith qudsi kan ha inspirerats på andra sätt, t.ex. . i en dröm.
3. **Koranen är oförliknelig och unik**, men det är inte hadith qudsi.
4. **Koranen har överförts genom tawatur**, medan hadith qudsi ofta endast har en eller några få rapportörer.
 - Det finns hadith qudsi som är sahih, andra hasan, och vissa da'if.

- Det råder däremot ingen tvekan om någon enda vers i Koranen.
- 5. En hadith qudsi får inte reciteras i bönen.**

Koranens särskiljande egenskaper

Den viktigaste skillnaden mellan Koranen och alla andra ord eller skrifter är därför att:

- Koranen är **Allahs tal**,
- uppenbart i **exakt betydelse och exakt ordalydelse**,
- genom ängeln Gabriel,
- överfört av många,
- oförlikneligt, unikt,
- och skyddat av Allah själv från varje form av förvanskning.

UPPENBARELSE OCH HUR DEN KOM TILL PROFETEN MUHAMMAD

Gud vägleder Sin skapelse

Allah, Skaparen, har inte bara skapat allt, utan fortsätter att upprätthålla och styra det — i det sätt Han skapat oss och allt omkring oss. Han har gett många former av vägledning, ett system av vägledande principer, där naturens lagar är en del.

Men Allah har också gett en särskild form av vägledning till människan från början av hennes liv på jorden. Han lovade Adam och hans efterkommande:

”Gå ner härifrån, alla. Och om — som är säkert — vägledning från Mig kommer till er, då skall de som följer Min vägledning inte känna fruktan och inte sörja.” (Koranen 2:38)

Denna vägledning kommer genom profeterna, som Allah kontinuerligt sände till mänskligheten, fram till det sista sändebudet, Muhammad, som mottog den slutliga vägledningen.

Vägledning genom uppenbarelse

En man till vilken Gud kommunicerar Sin vägledning kallas profet (*nabi*) eller sändebud (*rasul*). Profeter tar emot Guds ord genom uppenbarelse och förmedlar det sedan till sina medmänniskor:

”Vi har sänt dig INSPIRATION, liksom Vi sände den till Noa och sändebuden efter honom. Vi sände INSPIRATION till Abraham, Ismail, Isak, Jakob och

stammarna, till Jesus, Job, Jonas, Harun och Salomo, och till David gav Vi Psalmerna. Av några sändebud har Vi redan berättat för dig, av andra har Vi inte berättat. Och till Moses talade Gud direkt — sändebud som gav glada budskap och varningar, så att människorna efter sändebudens ankomst inte skulle ha något argument mot Gud. Gud är Upphöjd i makt och visdom.” (Koranen 4:163–165)

De två orden ”INSPIRATION” i översättningen är båda från roten **wahy**.

Betydelsen av *wahy*

Ordet *awha*, från vilket *wahy* (uppenbarelse) kommer, förekommer i flera betydelser i Koranen, alla med grundidén att något inspireras, vägleder eller styrs. Exempel:

1. Naturlig intuition

”Vi inspirerade Moses mor ...” (Koranen 28:7)

2. Naturlig instinkt

”Din Herre inspirerade biet ...” (Koranen 16:68)

3. Tecken

”Han gav dem tecken att prisa Gud morgon och kväll.” (Koranen 19:11)

4. Ond inspiration

”Ondskefulla bland människor och djinner inspirerar varandra med förskönade ord ...” (Koranen 6:112)

5. Guds inspiration

”Din Herre inspirerade änglarna ...” (Koranen 8:12)

Uppenbarelsens sätt

Wahy i betydelsen uppenbarelse är Guds vägledning till Sin skapelse, förmedlad genom profeterna. Koranen beskriver tre sätt:

”Det är inte möjligt för en människa att Gud talar till henne annat än genom inspiration, eller bakom ett förhänge, eller genom att sända ett sändebud som uppenbarar med Guds tillåtelse vad Han vill.” (Koranen 42:51)

Sätten är:

1. **Inspiration i dröm** (t.ex. Ibrahim som i en vision befalls att offra sin son, 37:102)
2. **Tal bakom ett förhänge** (t.ex. Gud talar till Musa från elden, 27:8)
3. **Ord genom en särskild ängel** (t.ex. Gabriel som förmedlar uppenbarelsen till Muhammad, 2:97)

Koranen uppenbarad till Muhammad

Profeten Muhammad, det sista av Guds sändebud, mottog Koranens uppenbarelse genom en särskild ängel — **Gabriel** — som reciterade Guds ord exakt för honom.

Koranens nedstigning

Enligt Suyuti, baserat på tre rapporter från Ibn Abbas (i al-Hakim, al-Bayhaqi och an-Nasa'i), skedde Koranens nedstigning i två steg:

1. Första nedstigningen

Från **al-lawh al-mahfuz** (den välbevarade tavlan) till den lägsta himlen (**bayt al-'izza**), allt på en gång, under **Laylat al-Qadr**.

2. Andra nedstigningen

Från himlen till jorden i etapper under de 23 åren av Muhammads profetskap, med början i **Laylat al-Qadr** i Ramadan, genom ängeln Gabriel.

Denna andra nedstigning till Profetens hjärta nämns i sura al-Isra' (17) och al-Furqan (25).

BÖRJAN AV UPPENBARELSEN

Uppenbarelsen av Koranen började under **Laylat al-Qadr** i Ramadan (den 27:e natten eller någon av de udda nätterna efter den 21:a), efter att Profeten Muhammad hade passerat fyrtio års ålder (det vill säga omkring år 610), under hans avskildhet i **Hira'-grottan** på ett berg nära Mekka.

al-Bukharis redogörelse

(Engelska översättningar av ahadith är, om inte annat anges, från Muhammad Muhsin Khans översättning av Sahih al-Bukhari och Abdul Hamid Siddiquis översättning av Sahih Muslim.)

Detta är redogörelsen som återges i Sahih al-Bukhari:

Aisha, de troendes moder, berättade:

”Början av den gudomliga inspirationen till Allahs Sändebud kom i form av goda drömmar som kom som klart dagsljus (dvs. sanna). Därefter skänktes han kärlek till avskildhet.”

Han brukade dra sig undan i **Hira'-grottan**, där han dyrkade (endast Allah) kontinuerligt i många dagar innan han kände längtan efter sin familj. Han brukade ta med sig mat för vistelsen och sedan återvända till sin hustru Khadija för att hämta mer mat, tills plötsligt sanningen kom över honom medan han var i grottan.

Ängeln kom till honom och sade åt honom att läsa. Profeten svarade:

”Jag kan inte läsa.”

Profeten fortsatte:

”Ängeln grep tag i mig (kraftigt) och pressade mig så hårt att jag inte kunde uthärda det längre. Sedan släppte han mig och sade åter: 'Läs.' Jag svarade: 'Jag kan inte läsa.' Då grep han mig igen och pressade mig en andra gång tills jag inte kunde uthärda det längre. Sedan släppte han mig och sade åter: 'Läs.' Men jag svarade igen: 'Jag kan inte läsa (eller: vad ska jag läsa?).' Då grep han mig en tredje gång och pressade mig, och släppte mig sedan och sade: **'Läs, i din Herres namn, Han som skapade — skapade människan av en klump. Läs! Och din Herre är den mest givmilde...'**” (*Bukhari I:3; VI:478; Muslim I:301*)

Berättelsen fortsätter med att Profeten återvände till sin hustru Khadija och berättade för henne om sin skrämmande upplevelse. Hon tröstade honom, och tillsammans gick de till **Waraqa**, Khadijas släkting och en lärd kristen. Waraqa sade till Muhammad att han hade mött den som ”Allah hade sänt till Moses” och att hans folk skulle fördriva honom.

Hur uppenbarelsen kom

Aisha, de troendes moder, berättade:

Al-Harith ibn Hisham frågade Allahs Sändebud: "O Allahs Sändebud, hur uppenbaras den gudomliga inspirationen till dig?" Allahs Sändebud svarade: "Ibland kommer den som ljudet av en klocka — denna form är den svåraste av alla — och när detta tillstånd upphör har jag förstått vad som uppenbarats. Ibland kommer ängeln i form av en man och talar till mig, och jag förstår vad han säger." (Bukhari 1:2)

Den första uppenbarelsen

(Se Suyuti, al-Itqan, I, s. 23-24.)

Den första uppenbarelse som Profeten Muhammad mottog finns i de första verserna av sura **al-Alaq** (96:1-3, enligt andra 1-5):

"Läs i din Herres namn, Han som skapade — skapade människan av en klump. Läs! Och din Herre är den mest givmilde. Han som lärde med pennan, lärde människan det hon inte visste."

Resten av sura 96, som nu består av 19 verser, uppenbarades vid ett senare tillfälle.

Pausen (fatra)

Efter det första budskapet upphörde uppenbarelsen under en viss period (kallad **fatra**) och återupptogs sedan:

Jabir ibn Abdullah al-Ansari berättade om denna paus och återgav Profetens ord:

"Medan jag gick hörde jag plötsligt en röst från himlen. Jag tittade upp och såg samma ängel som hade besökt mig i Hira'-grottan, sittande på en stol mellan himmel och jord. Jag blev rädd för honom och gick hem och sade: 'Täck mig (med filtar).' Då uppenbarade Allah följande heliga verser: *O du som är höljd i din mantel, res dig och varna ... ända till 'och undvik all orenhet'.*"

Efter detta kom uppenbarelsen starkt och regelbundet. (*Bukhari, I, slutet av nr. 3*)

Den andra uppenbarelsen

Den andra del av Koranen som uppenbarades till Profeten Muhammad var början av sura **al-Muddaththir** (74:1-5). Den består nu av 56 verser, där resten uppenbarades senare. Den börjar:

"O du som är höljd i din mantel, res dig och varna, upphöj din Herre, rena dina kläder och undvik orenhet ..."

Andra tidiga uppenbarelsen

Många anser att sura **al-Muzzammil** (73) var nästa uppenbarelse.

Enligt andra var sura **al-Fatiha** (1) den tredje suran som uppenbarades. (*Suyuti, Itqan, I, s. 24*)

Bland andra tidiga uppenbarelsen som Profeten förkunnade i Mekka finns enligt vissa rapporter:

- sura 111
- sura 81
- sura 87
- sura 92
- sura 89 och andra.

Därefter fortsatte uppenbarelsen:

"... nämnde Paradiset och Helvetet, och tills mänskligheten vände sig till islam; sedan kom uppenbarelsen om halal och haram ..." (*Suyuti, Itqan, I, s. 24*)

Uppenbarelsen kom till Profeten under hela hans liv, både i Mekka och Medina — alltså under cirka **23 år**, fram till strax före hans död år 10 efter hijra (632 e.Kr.).

Den sista uppenbarelsen

Många muslimska lärda anser att den sista uppenbarelsen var sura 2, vers 281:

”Och frukta den dag då ni skall återvända till Gud. Då skall varje själ få fullt vad den har förtjänat, och ingen skall behandlas orättvist.”

Andra säger att det var 2:282 eller 2:278. (*Kamal, Ahmad Adil: Olum al-Qur'an, Kairo, 1974, s. 18*)

Det har också föreslagits att alla tre verserna uppenbarades vid samma tillfälle. Profeten dog **nio nätter** efter den sista uppenbarelsen.

Andra menar att sura 5:3 var den sista:

”Idag har jag fullkomnat er religion för er, fullbordat Min nåd över er och valt islam som er religion.”

Men denna åsikt anses inte stark av många lärda, eftersom versen uppenbarades under Profetens sista vallfärd. Suyuti förklarar att efter denna vers uppenbarades inget mer om lagar (ahkam) eller halal och haram — och i denna mening är den ”fullbordandet” av religionen. Men uppenbarelsen som påminde om Domedagen fortsatte, och den sista av dessa är versen ovan (2:281). (*Sabuni, al-Tibyan, s. 18-19*)

Varför Koranen sändes ner i etapper

Koranen uppenbarades i etapper under 23 år, och inte som en komplett bok vid ett enda tillfälle. Det finns flera viktiga skäl till detta:

1. För att stärka Profetens hjärta

Genom att tala till honom kontinuerligt och när behovet av vägledning uppstod.

2. Av hänsyn till Profeten

Eftersom uppenbarelsen var en mycket tung och svår upplevelse för honom.

3. För att gradvis införa Guds lagar

Så att samhället kunde anpassa sig steg för steg.

4. För att underlätta förståelse, tillämpning och memorering

För de troende, så att de kunde ta till sig uppenbarelsen i takt med att den kom.

- 1 - [Introduktion](#)
 - 2 - [Koranen och uppenbarelsen](#)
 - 3 - [Överföringen av den koraniska uppenbarelsen](#)
 - 4 - [Koranen i manuskript och tryck](#)
 - 5 - [Form, språk och stil](#)
 - 6 - [Att förstå texten](#)
 - 7 - [Att tolka texten](#)
 - 8 - [Referenser](#)
-

KORANEN & SUNNAH

- [Bönetider för Sverige](#)
- [Bönetider för 135 städer i sverige](#)
- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)